

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **M. P.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín III, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Smíchov, Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 8. 11. 2022,
č. j. 066506/2017/KUSK/OLPPS/ZAV,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) dodanou do datové schránky soudu dne 25. 11. 2022 domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

rozhodnutí Magistrátu města Kladna (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 3. 2017, č. j. RP/8998/16-18 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 298/2016 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl jako nedůvodné námitky žalobce proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče po dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a provedený záznam 12 bodů ke dni 9. 7. 2016 potvrdil.

2. Žalobce namítá, že žalovaný zcela ignoroval navržené důkazní prostředky. Správní orgány v námitkovém řízení běžně posuzují způsobilost jednotlivých podkladů pro zaznamenání bodů, což žalobce dovozuje z několika rozhodnutí jiných správních orgánů. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně. Žalobce dále brojí proti tomu, že žalovaný údajně uvedl, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba vždy posuzovat způsobilost podkladových rozhodnutí pro záznam bodů. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlí orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifickou rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil, a právní kvalifikace jeho jednání. Z pouhého žalobcova podpisu na pokutovém bloku nelze dovozovat, že by udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán, a nikoliv přestupce.
3. Žalobce dále namítá konkrétní nedostatky příkazu ze dne 10. 6. 2016 a dále pěti pokutových bloků ze dne 9. 2. 2015, 29. 9. 2014, 23. 8. 2013, 5. 6. 2013 a 6. 5. 2013. Z pokutového bloku musí být podle žalobce patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. V případě překročení nejvyšší povolené rychlosti se nelze omezit na popis „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“, neboť není zřejmé, o porušení které konkrétní povinnosti se jedná. Za dostatečnou nelze dále považovat specifikaci porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce telefonní přístroj či s ním jinak manipulovat. Nedostatečný je popis přestupku způsobem „telefonování za jízdy aj.“ Z rozhodnutí musí být zřejmé, že přestupce porušil povinnost za jízdy jako řidič motorového vozidla, a tedy že pouze netelefonoval například se sadou *handsfree*. Musí být zřejmé, kdy a kde došlo ke spáchání přestupku. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno. Dle žalobce nepředstavují shora uvedené pokutové bloky způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť postrádají řádnou identifikaci přestupce, vymezení doby, místa a způsobu spáchání přestupku, jeho právní kvalifikaci, formu zavinění, výši sankce, údaj o místě vydání pokutového bloku, označení a podpis oprávněné osoby, datum vyhotovení a převzetí přestupcem, jakož i zřetelný podpis přestupce. Pokud jde o rozhodnutí o přestupku (příkaz) ze dne 10. 6. 2016, dle žalobce obsahuje takové zjevné nedostatky, které způsobují jeho nepřezkoumatelnost.
4. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Mimo jiné uvádí, že v projednávané věci jsou předmětem námitky proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. Správní orgány zkoumají pouze to, zda byl záznam proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku. Správní orgán I. stupně si vyžádal podklady pro zápis bodů do registru řidičů. V případě námitek proti zápisu bodů do registru řidičů se provádí pouze přezkum evidence,

zda zápis bodů byl zapsán na základě pravomocných rozhodnutí a zda počet bodů byl proveden v souladu se zákonem. Pokud by mělo dojít k přezkoumání podkladů pro zápis bodů, byl by rozsah takového řízení nastaven zákonodárcem jako mimořádný opravný prostředek, nikoliv jako námitky. Záznamy bodů byly provedeny v souladu s oznámeními o uložení pokuty, které správní orgány přezkoumaly. Žalovaný všechny odvolací námitky vyvrátil. K námitce, že nerespektoval odvolací důvody, uvádí, že rozhodnutí jiných správních orgánů vydaná v jiných věcech nejsou důkazem nezákonnosti napadeného rozhodnutí. S námitkou se vypořádal na str. 2 až 7 napadeného rozhodnutí. S námitkou nezpůsobilosti podkladů se žalovaný vypořádal na str. 7 až 11 napadeného rozhodnutí. Žalovaný posoudil jednotlivé „pokutové bloky“, přičemž zjistil, že pokuty byly uloženy žalobci (policistům byly předloženy osobní doklady), žalobce „pokutové bloky“ podepsal.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

5. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal pouze v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlédnout i bez námitky, neshledal.
6. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci se k výzvě soudu nevyjádřili. Jejich souhlas s tímto postupem se proto předpokládá.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

7. Správní orgán I. stupně opatřením ze dne 29. 8. 2016 žalobci oznámil dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ke dni 9. 7. 2016 a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Toto opatření si žalobce převzal dne 2. 1. 2017.
8. Dne 4. 1. 2017 podal žalobce námitky proti provedenému záznamu bodů, a to proti všem záznamům v registru řidičů. Mimo jiné navrhl doplnění spisového materiálu o způsobilé podklady, tedy rozhodnutí, kterými měl být uznán vinným z předmětných přestupků.
9. Součástí spisu je 5 oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení: ze dne 7. 5. 2013 (přestupek ze dne 6. 5. 2013), ze dne 6. 6. 2013 (přestupek ze dne 5. 6. 2013), ze dne 26. 8. 2013 (přestupek ze dne 23. 8. 2013), ze dne 29. 9. 2014 (přestupek ze dne 14. 5. 2014) a ze dne 10. 2. 2015 (přestupek ze dne 9. 2. 2015). Součástí spisu je dále kopie pravomocného příkazu Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 10. 6. 2016, č. j. MHMP 1039128/2016/Buk, kterým byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 9 zákona o silničním provozu, ve znění zákona č. 48/2016 Sb., neboť dne 14. 3. 2016 v 08:21 hodin řídil motorové vozidlo registrační značky X v Praze 5 na křižovatce ulic Starochuchelská – Radotínská, kde vjel na železniční přejezd ve chvíli, kdy na přejezdovém zabezpečovacím zařízení byla dána výstraha střídavě přerušovanými červenými světly.
10. Podáními doručenými správnímu orgánu I. stupně dne 31. 1. 2017 a dne 20. 2. 2017 se žalobce vyjádřil k podkladům rozhodnutí. Podle žalobce musí být pokutové bloky řádně vyplněny (jméno, příjmení, datum narození, razítko, podpis přestupce, přestupek musí být popsán textem, ze kterého vyplývá naplnění skutkové podstaty). Popis přestupkového jednání musí odpovídat příloze zákona o silničním provozu. V případě překročení nejvyšší povolené rychlosti nepostačí zápis „R“ nebo „rychlost“; musí být seznatelné, o kolik byla

rychlost překročena a jaká byla nejvyšší povolená rychlost v daném místě a jaká byla rychlost po odečtu odchylky měřicího zařízení. Jinak není jednání na pokutovém bloku dostatečně popsáno pro účel zápisu do bodového hodnocení řidiče. Obdobně se jedná o nezpůsobilý podklad, pokud je nepřipoutání se bezpečnostními pásy popsáno slovy „nepřipoután BP“, neboť takový popis neodpovídá příloze zákona o silničním provozu. Za nezpůsobilé pro záznam bodů byly obdobné podklady mnohokrát označeny Krajským úřadem Moravskoslezského kraje a Krajským úřadem Jihočeského kraje. Rozhodnutí v podobě pokutového bloku je nutno vnímat jako správní akt, který může mít nedozírné následky v osobnostních právech účastníka.

11. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl žalobcovy námitky proti záznamům v registru řidičů za všechny výše uvedené přestupky a provedené záznamy za tyto přestupky potvrdil. V odůvodnění se zabýval jednotlivými pokutovými bloky a příkazem ze dne 10. 6. 2016. Dospěl k závěru, že není odůvodněné jakkoliv zpochybňovat uložení blokových pokut dokládaných pokutovými bloky, jelikož je v nich zřetelně uvedeno jméno, příjmení, rodné číslo a číslo řidičského či občanského průkazu žalobce. Obsahují údaje, kdy, kde a za jaký přestupek byla žalobci bloková pokuta uložena a právní kvalifikace tohoto jednání a pokutové bloky jsou řádně podepsány. K příkazu ze dne 10. 6. 2016 uvedl, že žalobce měl možnost proti němu podat odpor, což neučinil a příkaz nabyl právní moci. Záписy za přestupky byly proto provedeny v souladu se zákonem a námitky žalobce jsou proto neodůvodněné.
12. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které k výzvě správního orgánu I. stupně doplnil o odvolací důvody obdobné žalobním bodům.
13. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Dle žalovaného správní orgán I. stupně postupoval v souladu s právními předpisy. Správní orgán I. stupně si vyžádal pokutové bloky, na základě kterých byly žalobci zaznamenány příslušné body. Je nezbytné rozlišovat mezi řízením o přestupku a řízením o námitkách proti provedeným záznamům bodů, neboť tato řízení mají zcela rozdílný předmět. Správní orgány jsou oprávněny zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s ním a zda počet připsaných bodů odpovídá zákonu. Správní orgány nejsou oprávněny přezkoumávat správnost či zákonnost pravomocného rozhodnutí ve věci přestupků. Veškeré body byly zaznamenány v souladu se zákonem a jejich počty odpovídají jednotlivým protiprávním jednáním, kterými žalobce naplnil skutkové podstaty přestupků. Skutečnosti rozhodné pro zápis počtu bodů v oznámení o uložení pokuty jsou totožné s těmi, které jsou uvedeny na pokutových blocích. Správní orgán I. stupně se s námitkami řádně vypořádal u jednotlivých pokutových bloků, s čímž se žalovaný ztotožňuje. Pokutové bloky mají veškeré zákonné náležitosti, tj. na pokutových blocích je žalobce čitelně uveden jako přestupce s uvedením rodného čísla včetně bydliště a čísla občanského průkazu či řidičského průkazu. Jsou v nich jednoznačně uvedeny údaje jako výše pokuty, protiprávní jednání (právní kvalifikace i slovní vymezení skutkového zjištění s uvedením místa a času spáchání přestupku). Dále je v nich uvedeno, kde byla pokuta uložena a kdo ji uložil. Souhlas u uvedených pokutových bloků žalobce stvrdil svým podpisem. Proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat. Námitky opírající se o obdobné případy považuje žalovaný za neopodstatněné s odvoláním na judikaturu Nejvyšší správního soudu (dále jen „NSS“). Žalovaný neshledal žádné vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost prvostupňového rozhodnutí.

Posouzení žaloby soudem

14. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
15. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
16. Jak vyplývá z konstantní judikatury NSS, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. V případě souhlasu obviněného z přestupku s jeho projednáním v blokovém řízení přebírá přestupce odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména, že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla přestupci uložena pokuta uvedená na pokutových blocích (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).
17. Žalobce tak nemůže v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, neboť s jeho zjištěním souhlasil svým podpisem pokutového bloku [srov. § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o přestupcích“)]. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16). Správní orgány tudíž postupovaly správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádaly pokutové bloky vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76), a zaměřily se právě jen na přezkoumání toho, zda mají všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.
18. Náležitosti pokutového bloku byly do 30. 6. 2017 stanoveny v § 85 zákona o přestupcích. Podle odst. 3 tohoto ustanovení platilo, že nemůže-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí. Podle odst. 4 platilo, že oprávněná osoba vyznačí na pokutovém bloku komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena.
19. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení jako specifické formě řízení na místě nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V této zkrácené formě přestupkového řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, kdy je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je nahrazeno pokutovým blokem. Konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou přímo na místě vepsány do pokutového bloku. Podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla

pokuta uložena. Nedostatky pokutového bloku tak nemusí vždy zakládat jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů v evidenční kartě řidiče (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013-58).

20. Klíčovou součástí pokutového bloku je podle rozsudku NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k zápisu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Konkrétně v této souvislosti NSS v naposled zmíněném rozhodnutí uvedl, že *„teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“*
21. Žalobce namítl, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky, odmítl se zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků a tvrdil, že oznámení od policie o spáchání přestupku je dostatečným dokladem. Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že se žalobce mylí. Již správní orgán I. stupně si od příslušných orgánů vyžádal pokutové bloky vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil, přičemž jejich náležitostmi se správní orgán I. stupně i žalovaný v prvostupňovém a napadeném rozhodnutí podrobně zabývali. Shodně uvedli, že vyžádané pokutové bloky obsahují všechny zákonné náležitosti a vymezují, komu, kdy a za jaký přestupek byly pokuty uloženy. Žalovaný tedy způsobilost pokutových bloků posoudil a dospěl k závěru, že jsou způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Rozhodnutí žalovaného tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání odvolací námitky). Postup žalovaného, pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost, byl souladný se závěry shora uvedené judikatury NSS. Co do rozsahu přezkumu nespátřuje soud žádný rozdíl v postupu žalovaného či správního orgánu I. stupně a v postupu dalších správních orgánů, který žalobce ilustroval přiložením několika rozhodnutí v obdobných věcech. Nemohlo tak dojít ani k porušení zásady legitimního očekávání.
22. Žalobce namítl, že jednotlivé pokutové bloky nebyly způsobilé pro zápis bodů do evidenční karty řidiče, neboť z nich není jasné, o jaký přestupek jde (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobce porušil, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty, kdy a kde konkrétně k přestupku došlo. Soud přezkoumal pokutové bloky, přičemž neshledal důvod odchytil se od právního názoru NSS vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, ve kterém NSS uvedl: *„Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis*

bodů. [...] S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“ (shodně srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20).

23. Žalobce výslovně namítal nedostatky pěti pokutových bloků: ze dne 9. 2. 2015, ze dne 29. 9. 2014, ze dne 23. 8. 2013, ze dne 5. 6. 2013 a ze dne 6. 5. 2013.
24. Podle pokutového bloku č. D1274634 ze dne 29. 9. 2014 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a adresou místa pobytu, totožnost byla ověřena podle občanského průkazu a řidičského průkazu) uložena pokuta 200 Kč za přestupek podle „§ 125c/1F4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku „Přestupkové jednání – doba, místo a popis“ je uvedeno: „Dne X v X hod. Studánka, RZ: X, rychlost v obci R 50/65/62 § 18/4 zák. č. 361/2000 Sb.“. Oprávněná osoba je identifikována hodnotí, jménem a příjmením, služebním (identifikačním) číslem, funkcí a podpisem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí dílu „A“ pokutového bloku k datu 29. 9. 2014.
25. Podle pokutového bloku č. E0399709 ze dne 23. 8. 2013 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a adresou místa pobytu, totožnost byla ověřena podle občanského průkazu a řidičského průkazu) uložena pokuta 500 Kč za přestupek podle „§ 125c 1F bod 4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku „Přestupkové jednání – doba, místo a popis“ je uvedeno: „V X Vinařice ul. Švermovská překročení maxim. povolené rychlosti 50/60/57 RZ: X Š. O. šedá“. Oprávněná osoba je identifikována jménem a příjmením, služebním (identifikačním) číslem, funkcí a podpisem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí dílu „A“ pokutového bloku k uvedenému datu.
26. Podle pokutového bloku č. C0721235 ze dne 5. 6. 2013 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a adresou místa pobytu, totožnost byla ověřena podle řidičského průkazu) uložena pokuta 1 000 Kč za přestupek podle „§ 125c/1/f/3 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku „Přestupkové jednání – doba, místo a popis“ je uvedeno: „X v X h v obci V. Přitočno ul. Unhošťská řidič RZ X porušil § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. – rychlost v obci R50/76/73“. Doplněny jsou rovněž GPS souřadnice. Oprávněná osoba je identifikována jménem a příjmením, služebním (identifikačním) číslem a podpisem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí dílu „A“ pokutového bloku k uvedenému datu.
27. Není proto pravdou, že žalobce nebyl v případě přestupků ze dne 14. 5. 2014, ze dne 23. 8. 2013 a ze dne 5. 6. 2013 řádně identifikován nebo že přestupkové jednání nebylo řádně

popsáno. Na pokutových blocích se nachází odkazy na ustanovení zákona o silničním provozu, které soud považuje za dostatečně srozumitelné a konkrétní, neboť z nich plyne, že pokuty byly uloženy za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 (14. 5. 2014 a 23. 8. 2013), respektive bodu 3 (5. 6. 2013) zákona o silničním provozu. V bodu 4 tohoto ustanovení je upravena skutková podstata přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h, v bodu 3 tohoto ustanovení pak v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o více než 20 km/h. Je tedy zcela zřejmé, jak bylo jednání kvalifikováno. Na pokutových blocích jsou zřetelně uvedeny rovněž údaje o výši uložené pokuty a o tom, kdy, kde a kým byl pokutový blok vydán. Pokutový blok tak obsahuje údaje, z nichž plyne i místo spáchání přestupku spáchaného žalobcem, a proto má oznámení o uložení pokuty dostatečnou oporu. Není proto sebemenších pochyb, že žalobce při řízení motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h (14. 5. 2014 a 23. 8. 2013), respektive více než 20 km/h (5. 6. 2013), čímž porušil povinnost stanovenou § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4, respektive 3 téhož zákona. To žalobce potvrdil podpisem. Celkově jsou proto pokutové bloky způsobilými podklady pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

28. Podle pokutového bloku č. D0109954 ze dne 6. 5. 2013 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození s doplňkem rodného čísla a adresou místa pobytu, totožnost byla ověřena občanským průkazem a řidičským průkazem) uložena pokuta 200 Kč za přestupek podle „§ 125c 1/f1“. V části bloku „*Přestupkové jednání – doba, místo a popis*“ je uvedeno: „*X v X hod. ul. Evropská P-6 sjezd Lipská § 7/1c z. č. 361/2000 Sb. za jízdy drží tel. zař. [...] RZ: X*“. Oprávněná osoba je identifikována jménem, příjmením, služebním (identifikačním) číslem a podpisem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí dílu „A“ pokutového bloku k uvedenému datu.
29. Ani v tomto případě tak není pravdou, že žalobce nebyl řádně identifikován. Přestupkové jednání bylo řádně popsáno, neboť pokutový blok zachycuje jednoznačně dobu, místo i popis jednání, jímž byl přestupek spáchán. Na pokutovém bloku se nachází údaj „§ 125c 1/f1“, z něhož plyne, že pokuta je ukládána za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu. V tomto ustanovení je upravena skutková podstata přestupku spočívajícího v držení v ruce nebo jiným způsobem telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona. V popisu jednání je v pokutovém bloku citováno i druhé rozhodné ustanovení [§ 7 odst. 1 písm. c)], a je tedy zcela zřejmé, jak bylo jednání kvalifikováno. Není proto sebemenších pochyb, že žalobce jako řidič vozidla držel za jízdy telefonní přístroj, čímž porušil povinnost stanovenou § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona. To žalobce potvrdil podpisem. Uvedení zkratky „zař.“, tj. „zařízení“ nemá na tuto kvalifikaci žádný vliv, neboť z ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu je zřejmé, že telefonní přístroj spadá do kategorie zařízení, které je pojmem širším (nadřazeným). Není dále pravdivé ani tvrzení o tom, že na pokutovém bloku nejsou zřetelně uvedeny údaje o výši uložené pokuty a o tom, kdy, kde a kým byl pokutový blok vydán. Všechny údaje uvedené na pokutovém bloku jsou srozumitelné a čitelné, a proto nelze přisvědčit ani opačnému tvrzení žalobce. Celkově je pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

30. Podle pokutového bloku č. X ze dne 9. 2. 2015 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a adresou místa pobytu, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta 400 Kč za přestupek podle „§ 23/1f zák. č. 200/1990 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku „*Přestupkové jednání – doba, místo a popis*“ je uvedeno: „*X hod., X, Klatovy, Dr. Sedláka, čl. 7 NŘ č. 561/20006 – v kontrolovaném období [...] nedodržel bezpečnostní přestávku o více než 33 %. RZ: X*“. Oprávněná osoba je identifikována hodnotí, jménem, příjmením, služebním (identifikačním) číslem a podpisem. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí dílu „A“ pokutového bloku k uvedenému datu.
31. Ani v tomto případě tak není pravdou, že žalobce nebyl řádně identifikován. Přestupkové jednání bylo řádně popsáno, neboť pokutový blok zachycuje jednoznačně dobu, místo i popis jednání, jímž byl přestupek spáchán. Z pokutového bloku jednoznačně plyne, že pokuta je ukládána za přestupek podle § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích. V tomto ustanovení je upravena skutková podstata přestupku spočívajícího (mimo jiné) v nedodržení bezpečnostních přestávek požadovaných zvláštním právním předpisem. V popisu jednání je v pokutovém bloku zjevný odkaz na čl. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (dále jen „nařízení č. 561/2006“). Příloha zákona o silničním provozu (ve znění účinném ke dni spáchání uvedeného přestupku) stanovila za nedodržení bezpečnostní přestávky podle jiných právních předpisů o 33 % a více bodové hodnocení ve výši 4 bodů. V poznámce pod čarou pak odkazovala na zrušené nařízení Rady (EHS) č. 3820/85, které bylo nahrazeno právě nařízením č. 561/2006 uvedeným na pokutovém bloku (uvedení číslice „0“ navíc soud považuje za zjevnou chybu v psaní). Je proto zřejmé, jak bylo jednání kvalifikováno. Není proto pochyb, že žalobce jako řidič vozidla nedodržel požadované bezpečnostní přestávky, a dopustil se tak přestupku podle § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích. To žalobce potvrdil podpisem. Není dále pravdivé ani tvrzení o tom, že na pokutovém bloku nejsou zřetelně uvedeny údaje o výši uložené pokuty a o tom, kdy, kde a kým byl pokutový blok vydán. Všechny údaje uvedené na pokutovém bloku jsou srozumitelné a čitelné, a proto nelze přisvědčit ani opačnému tvrzení žalobce. Celkově je pokutový blok způsobitým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
32. Žalobce nemohl být úspěšný ani se svou žalobní námitkou, že na všech uvedených pokutových blocích není v kolonce označující formu zavinění přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně, či z nedbalosti. Striktně vzato je tato námitka nedůvodná, neboť žádný z výše rozebíraných pěti pokutových bloků kolonku označující formu zavinění neobsahuje, a proto nemohla být vyplněna. Pro úplnost však soud dodává, že se absencí uvedení formy zavinění v případě pokutových bloků k přestupkům spáchaným do 30. 6. 2017 zabýval například v rozsudku ze dne 8. 12. 2020, č. j. 54 A 109/2018-30. Uvedl v něm, že zákon o přestupcích „*požadavek na označení formy zavinění výslovně nestanovil [srov. § 85 zákona o přestupcích a contrario], přičemž ani judikatura zabývající se náležitostmi pokutových bloků [...] požadavek na označení formy zavinění – na rozdíl od jiných nezbytných náležitostí – nedovodila. Absence formy zavinění na pokutových blocích vydávaných před datem 1. 7. 2017 tedy nečiní předmětné pokutové bloky nijak nezpůsobilé, pokud jde o zápis bodů do evidenční karty řidiče. Obecně je však třeba vycházet z toho, že není-li na pokutovém bloku vydaném před 1. 7. 2017 výslovně uvedena forma zavinění daného přestupku, pak byl přestupek spáchán v nedbalosti [srov. § 3 zákona o přestupcích].*“

33. Dále žalobce nesouhlasil s tím, že podpisem pokutových bloků schválil jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Spatřuje v tom snahu přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem žalobce s právní kvalifikací přestupku a se zjištěným stavem a jeho ochotou zaplatit pokutu. Podpisem pokutového bloku tak vlastně žalobce správnost tohoto bloku schvaluje (srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 67/2013-16). Vzhledem k tomu, že souhlas žalobce vyjádřený podpisem pokutového bloku je nezbytnou podmínkou pro vyřízení věci na místě a teprve okamžikem jeho podpisu účastníkem je rozhodnutí vydáno (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81), není podpis účastníka jen bezvýznamnou formalitou. Naopak účastník blokového řízení svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má účastník řízení být i jen pochybnosti, zda jsou údaje uvedené v pokutovém bloku správné (např. přestupek se vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně právně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2018, č. j. 3 As 82/2017-24). V praxi zřejmě bude spíše docházet k tomu, že oprávněná osoba vůbec nevyplní pokutový blok, zjistí-li, že účastník není ochoten věc řešit v blokovém řízení. Přesto není vyloučeno, že přestupce odmítne podepsat pokutový blok až po jeho vypsání oprávněnou osobou, tedy odmítne poskytnout souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. V takové situaci nebude rozhodnutí vydáno, neboť to je vydáno až podpisem účastníka, přičemž přestupek bude třeba řešit ve správním řízení. V souladu se zásadou, že „práva svědčí bdělým“, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový blok, přestože by s jeho obsahem nesouhlasil nebo mu vůbec neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů. Podepsal-li žalobce pokutový blok, přestože měl za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později tvrzená výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku pro zápis bodů do karty řidiče. Skutková tvrzení, která by tyto závěry v projednávané věci relevantně zpochybnila, přitom žalobce nepředestírá.
34. Ve vztahu k příkazu ze dne 10. 6. 2016 žalobce namítá, že je nepřezkoumatelný pro zjevné nedostatky v jednotlivých požadovaných náležitostech. Nedostatky žalobce spatřuje ve vymezení porušení zákonných povinností, v neprokázání naplnění materiálního znaku přestupku, v neuvedení způsobu spáchání přestupku, v nedostatečném zjištění věci (zejména pohnutek žalobce), v nenařízení ústního jednání a v hodnocení okolností jednání žalobce v jeho neprospěch. K těmto námitkám je třeba uvést, že uvedené výhrady žalobce mohl a měl uplatnit podáním řádného opravného prostředku proti příkazu (odporu), o možnosti jehož podání byl řádně poučen. Mimo jiné právě tímto způsobem by docílil konání ústního jednání, které by příslušný správní orgán po zrušení příkazu v důsledku včasného podání odporu měl povinnost nařídit (srov. § 87 odst. 4 a § 74 odst. 1 zákona o přestupcích). Ostatně tato dílčí námitka se zcela míjí s povahou příkazního řízení jakožto zvláštního druhu přestupkového řízení, v němž dochází k vydání rozhodnutí o přestupku bez jednání. Nadto je třeba uvést, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče se již uvedenými otázkami nelze zabývat, neboť předmětem tohoto řízení není přezkum zákonnosti podkladových rozhodnutí. Příkaz obsahuje všechny nezbytné zákonem stanovené náležitosti, nabyl právní moci dne 9. 7. 2016, a jako takový požívá presumpce správnosti. Jak již bylo shora uvedeno, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů se nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. Hodnotí se pouze otázka, zda byly řidiči

body zaznamenány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů. I příkaz ze dne 10. 6. 2016 je tedy způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

35. K žalobcem předloženým rozhodnutím jiných správních orgánů soud uvádí, že judikatura NSS zapovídá pokutové bloky posuzovat rigidně, a naopak zavazuje správní orgány, je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná, akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom NSS vyslovil již v rozsudcích ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, a ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47. S žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet a respektovat závěry v ní vyslovené i v případech, v nichž nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek, aby i žalovaný, který postupoval v souladu se zákonem a judikturní praxí, postupoval rovněž chybně. Takový postup by byl zcela kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které nerespektují závěry dosud vyplývající z judikatury. V této souvislosti žalobce navíc namítá (byť s odkazem na rozhodnutí různých správních orgánů, tak v podstatě velice obecně), že správní orgány se mají zabývat kvalitou a formální správností jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních, tj. způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body, a jednotlivými pokutovými bloky v tom smyslu, zda jsou relevantním podkladem pro záznam bodů. Soudu však není zcela jasné, v čem konkrétně postup správního orgánu I. stupně a žalovaného tyto požadavky podle jeho názoru nesplňoval. Soud tak ve stejné míře obecnosti uzavírá, že z výše uvedených skutkových zjištění a právních východisek naopak vyplývá, že v projednávané věci postup správních orgánů a prvostupňové a napadené rozhodnutí těmito požadavkům (v rozsahu vyžadovaném ustálenou judikaturou správních soudů) vyhovují.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

36. Vzhledem k tomu, že jsou žalobní body nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
37. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou úřední činnost, pod niž spadá i obrana rozhodnutí v soudním řízení. Soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. února 2024

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu